

XII

muligt gennem stadig nye initiativer. Han blev også idrættens minister og gik med liv og sjæl op i dette nye arbejdsfelt.

Niels Matthiasen havde så megen tillid til al god kunsts evne til at virke fornyende på mennesker og samfund, at han vidste, at det ikke er påkrævet at foreskrive kunsten en bestemt dogmatik. Han var imod forsøg på at lægge kunsten i spændetrøje, uden hensyn til, fra hvilken kant der blev luftet tanker derom.

Niels Matthiasen var med til at redigere og forfatte »Idé og hverdag« i 1961 og »Mål og midler« i 1969. Han var optaget af at skabe resultater, men glemte aldrig idégrundlaget. Han siger i »Mål og midler«: »Man kan ikke leve på protest alene. Man må se resultater af sit arbejde.« Og i det første nummer af idétidsskriftet Ny Politik, som han i en periode var redaktør af – ligesom af dets forgænger, Verdens Gang – skrev han i en ledende artikel, der blev optrykt for en måned siden ved bladets 10 års jubilæum: »Ideen er der, men den trives dårligt, hvis den ligger i et sølvskrin. Den trives kun ved at blive brugt.«

Kampen for at bruge ideen i hverdagen blev det rige indhold i Niels Matthiasens liv.« (F.sp. 5364).